

РЕШЕНИЕ

№ 15254

гр. София, 21.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 25.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **1631** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Н. И. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 46Х/30.01.2026г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата му молба с рег. № УП 35501 от 15.01.2026г. до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се твърди, че същият е постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Жалбоподателят оспорва извода на административния орган, че в подадената последваща молба не се съдържат нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Поддържа, че молбата представлява последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ и подлежи на преценка по реда на чл. 76а и сл. от ЗУБ, като в това производство административният орган следва да извърши единствено проверка относно нейната допустимост въз основа на представените писмени доказателства, без да извършва преценка по същество. Излага довод, че в конкретния случай органът формално е приел липсата на нови обстоятелства, без да обсъди в достатъчна степен изложените факти относно личното положение на жалбоподателя и актуалната обществено-политическа обстановка в С., включително наличието на въоръжен конфликт и риск за живота и сигурността на цивилното население. Твърди се, че не е извършена изискуемата индивидуална

преценка на молбата съгласно приложимите разпоредби на националното и европейското право, вкл. чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, както и съответните разпоредби на Директива 2011/95/ЕС, като не са обсъдени релевантни обстоятелства, свързани с държавата на произход към момента на постановяване на решението, както и представените от него писмени доказателства. Моли съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно и да върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на последващата молба по общия ред в производство за предоставяне на международна закрила.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, не се явява и не изпраща представител. Представен е писмен отговор на 13.03.2026г. от процесуалния представител на ответника юрк. Д., в който се моли съда да даде ход на делото и се взема становище по същество, като се моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становището на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

А. Н. И. Х. за първи път е поискал международна закрила в Република България с вх. № 105450-239/14.01.2025г. на Дирекция „Миграция“, СДВНЧ-Любимец. Желанието за закрила е потвърдено лично и с молба с вх. № 102/17.01.2025г. на РПЦ - Х. от жалбоподателя, който е от мъжки пол, [дата на раждане] в С., [населено място], гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН].

С Решение № 3119 от 10.04.2025г. председателят на ДАБ е отказал да предостави международна закрила на А. Н. И. Х., на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ. Решението е обжалвано пред АС-Хасково, който със свое Решение № 5611 от 04.06.2025г. отхвърля жалбата. Решението е обжалвано пред ВАС, който с Решение № 11251 от 11.11.2025г. отхвърля жалбата на молителя и остава в сила Решение № 5611 от 04.06.2025г. на АС-Хасково.

Чуждият гражданин е подал последваща молба за закрила с рег. № УП 35501 от 15.01.2026г. На чужденеца са му връчени лично указания относно процедурата по предварително разглеждане на последващата молба за международна закрила. Жалбоподателят мотивира молбата си с твърдението, че животът му в С. е застрашен, тъй като бил преследван в С. и имал издадена присъда след повдигнато обвинение. Молителят твърди, че предоставеното свидетелство за съдимост представлявало ново доказателство за наличието на преследване и е основание за реален риск от тежки посегателства при завръщането му в страната му. Това доказателство не било известно и обсъдено при постановяването на решението на ДАБ и следвало да бъде взето в предвид при извършването на фактическата обстановка и правна преценка по чл. 9 от ЗУБ. Предвид факта, че риска от преследване спрямо него продължавал и в настоящият момент нямало как да се върне в страната си по произход. На следващо място в молбата си е споделил, че след падането на режима на Б. А. в С. ситуацията за цивилното население се е влошила. От близки научил, че липсва сигурност и новите власти не могат да гарантират безопасността на гражданите. В страната имало ислямисти, извършващи отвлечения срещу подкуп и убийства на цивилни, а елементарни условия за живот като вода и електричество липсвали.

Чуждият гражданин е представил копие на документ - свидетелство за съдимост, издадено от Служба по съдебна регистрация, Клон по криминална сигурност на Министерството на вътрешните работи на Сирийска Арабска Република, с наименование „Отдел за криминални разследвания“, с дата на издаване 21.05.2025г. Според този документ А. Н. И. Х. е бил осъден на пет години лишаване от свобода поради принадлежността към милицията за национална отбрана

и логистична подкрепа за остатъците от режима. Молителят е посочил, че документът потвърждава верността на изложените твърдения и представлява акт на преследване, който сам по себе си е основание за приемане на реален риск от изтезание, нечовешко или унизително отношение, както и лишаване от свобода при нечовешки условия.

С Решение № 46X/30.01.2026г. на интервюиращ орган на ДАБ – МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба на А. Н. И. Х.. Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, интервюиращият орган при Държавната агенция по бежанците при Министерския съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за разглеждане на последващата молба по същество, т.е. представените в последващата молба на чужденеца факти и обстоятелства не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната му на произход, не могат да променят първоначалните изводи за липса на предпоставките за предоставяне на закрила, поради което е издал оспореното решение.

Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По валидността на акта:

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, при подадена последваща молба за закрила, в 14-дневен срок интервюиращият орган при ДАБ МС се произнася с решение. Оспореното решение е издадено от компетентен орган и в изискуемия срок, тъй като молбата е подадена на 04.02.2026г., а решението на ДАБ е от 05.02.2026г.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, с оглед на което процесното решение не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Производството е образувано на основание чл. 76а и следващите от ЗУБ. Тези разпоредба регламентират процедура по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Съгласно чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2.

Легалната дефиниция на понятието „последваща молба за международна закрила“ е дадена в § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, според който "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

В случая подадената от чужденеца молба с рег. № УП 35501 от 15.01.2026г. по описа на ДАБ е последваща молба по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, тъй като с Решение № 3119 от 10.04.2025г. председателят на ДАБ е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Н. И. Х.. Решението е обжалвано и потвърдено на всички съдебни инстанции, същото вече е окончателно и влязло в сила.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок от 14 работни дни от подаването на последващата молба за закрила интервюиращият орган при ДАБ МС единствено въз основа на представените писмени

доказателства от чужденеца, без провеждане на интервю, взима решение, с което допуска последващата молба до производство по предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство по предоставяне на международна закрила. В случая, срокът е спазен, като подадената молба не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила, като е преценено, че от лицето не е доказано, че са налице нови обстоятелства, които да са основание за преразглеждане на неговия случай.

С последващата молба за закрила чужденецът е представил според него нови обстоятелства, а именно: твърдението, че животът му в С. е застрашен, тъй като бил преследван в С. и имал издадена присъда след повдигнато обвинение, както и предоставеното свидетелство за съдимост представлявало ново доказателство за наличието на преследване и е основание за реален риск от тежки посегателства при завръщането му в страната му. Освен това се позовава на влошената обществено-политическа и сигурностна обстановка в С. след смяната на властта, включително продължаващи въоръжени конфликти, дейност на различни въоръжени групировки и повишен риск за цивилното население, като твърди, че именно тези обстоятелства са нови и обуславят необходимостта от разглеждане на последващата му молба.

За нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл. 8 или чл. 9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

В изложения смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20: Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

Относно представения от жалбоподателя документ- копие на свидетелство за съдимост на арабски и в превод на български език документа, издадено от Служба по съдебна регистрация, Клон по криминална сигурност на Министерството на вътрешните работи на Сирийска Арабска Република, с наименование „Отдел за криминални разследвания“, с дата на издаване 21.05.2025г., съдът намира за правилни изводите на административния орган. Според този документ А. Н. И. Х. е бил осъден на пет години лишаване от свобода поради принадлежността към милицията за национална отбрана и логистична подкрепа за остатъците от режима. Интервюиращият орган е констатирал, че в представеният документ, липсват и основни реквизити на официален акт, доколкото не е ясно посочено от кой конкретен съд или административен орган, както и от кой град и коя община е издаден. Документът е представен с превод на български език, но не са приложени никакви преки или косвени доказателства относно неговия произход, издаващ орган или автентичност. Посоченият орган представлява полицейска структура, а не съдебен орган, компетентен да постановява или удостоверява влезли в сила съдебни актове, като липсват данни за конкретното длъжностно лице, положило подписа, както и за правното основание, въз основа на което документът е издаден.

От друга страна в предходното производство в проведеното интервю жалбоподателят е заявил, че

не е издирван, не е имал проблеми с властите и не е бил арестуван или осъждан. Това води до извод, че са налице противоречия в изложените от него факти и обстоятелства, като съдът приема, че жалбоподателят в настоящото производство се опитва да се домогне до възможност за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, използвайки неистински документи, посредством които да достигне до целта си.

В допълнение, интервюиращ орган обоснова е направил оценката на обстоятелствата, свързани със ситуацията в държавата на произход на чужденеца въз основа на информацията, изнесена в справка с входящ № МД-02-626/02.12.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, относно актуалната общественостно - политическа обстановка в С. и състоянието на сигурността в провинция Л..

Видно от оспореното решение в страната по произход С. не се наблюдава съществена промяна в общественостно-политическия живот в страната след свалянето на режима на Б. А., която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни.

В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят не заявява нови факти и обстоятелства по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не са представени и доказателства, че завръщането му ще застраши пряко неговите права като живот и свобода. Не са представени и доказателства, че при завръщането си в С. ще бъде изложен на риск от тежки посегателства.

Съдът намира, че ситуацията в С. непрекъснато се променя, но от представената справка, изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ може да се направи извод, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическа ситуация в С. в посока подобрене на условията на живот и безопасност. Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Действително, ситуацията в С. е променена след постановяването на решението за отказ, но промяната е в положителна насока и сама по себе си не е основание за получаване на бежански или хуманитарен статут.

Положението в Сирийската арабска република е разгледано подробно и в решението на ВАС и към момента на подаване на последващата молба, както и към настоящия момент, не са налице нови обстоятелства от съществено значение относно държавата на произход или за личното положение на жалбоподателя.

Няма никакви данни, че лицето, ако се завърне в С., ще пострада. Точно обратното от справката е видно, че има значително завръщане на сирийци в С., прави се опит за нормализиране на обстановката. Изложените от пълномощника на лицето данни – са общи и по никакъв начин не могат да бъдат съотнесени към изложените преди това факти в бежанската история. Няма данни за репресии от страна на властите към лица, потърсили убежище, както се твърди по същество.

Органът е проверил дали са налице нови факти или елементи, които да обосноват различен резултат от вече постановеното решение, като е извършил оценка на

представените документи и е изложил мотивите си за изводите, включително обосновавайки защо представените доказателства не са от съществено значение за личното положение на молителя или за ситуацията в страната му на произход. Постъпил е в пълно съответствие с изискванията на чл.76б, ал.1 ЗУБ, в рамките на компетентността и законоустановения срок.

Съдът констатира, че молителят не е представил никакви нови факти, които да не са били обсъдени в предходното производство, нито доказателства, които да променят оценката относно наличието на обстоятелства по чл. 8 или чл. 9 ЗУБ, необходими за предоставяне на международна закрила. Последващата молба формално съдържа документ, но те не обосновават нов елемент по отношение на риска от преследване, насилие или други тежки последици при завръщане в С.. Поради това съдът приема, че административният орган е действал в рамките на предоставените му правомощия и е дал задълбочени мотиви за отказа, съобразно законовите изисквания и съдебната практика по допустимост на последващи молби за закрила.

На основание гореизложеното съдът намира, че жалбата на А. Н. И. Х. срещу Решение № 46X/30.01.2026г.е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Решението на интервюиращия орган отговаря на изискванията на закона, издадено е от компетентен орган, в рамките на законоустановения срок и съдържа достатъчно мотиви за своята правна и фактическа преценка. Не са налице нови факти или обстоятелства, които да налагат допускане на последващата молба до разглеждане по същество.

Така мотивиран Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Н. И. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 46X/30.01.2026г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата му молба с рег. № УП 35501 от 15.01.2026г. до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: